

Το παπί

Μια φορά ένα Παπί
είχε χάσει ένα Πι,
είχε μείνει με το Πα
κι έλεγε όλο «Πα Πα Πα».



Περπατούσε, προχωρούσε
και κοιτούσε και ρωτούσε:
Πού θα βρω, ποιος θα μου πει
ένα Πι, ωραίο Πι;



Έψαξε σ' όλα τα μέρη,
βρήκε Πι από Πιπέρι,
βρήκε Πι από Πιπίλα
και το έπιασε τσαντίλα.



Βρήκε Πι από Πιρούνι,
βρήκε Πι από Πιτσούνι*,
βρήκε Πι από Πινέζα
και το πάτησε και – τέζα!



Τέλος, φόρεσε ένα Νι,
ένα Νι από Πανί,
κι ήταν πια χωρίς το Πι,
ένα Πάνινο Παπί.



Παυλίνα Παμπούδη
Παμπούδη, Π. 2000. Παραμυθοτράγουδα
και καληνύχτες. Αθήνα: Πατάκης

* **πιτσούνι**: μικρό περιστέρι